

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 550/2024
09.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Пећића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К.бр.535/22 од 23.10.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр. 18/24 од 07.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2024. године, већином гласова је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Пећића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К.бр.535/22 од 23.10.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр. 18/24 од 07.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К.бр.535/22 од 23.10.2023. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану затвора у износу од 50.000,00 динара.

Истом пресудом окривљени је обавезан да приватном тужиоцу ББ надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, као и да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр.18/24 од 07.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Пећића и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу К.бр.535/22 од 23.10.2023. године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Пећић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, тако што ће

преиначити побијане пресуде и окривљеног АА ослободити оптужбе или да наведене пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Пећић је навео да у понашању окривљеног није било никакве намере омаловажавања приватног тужиоца, већ је окривљени само позвао полицију и пријавио противправну сечу, као и да ни првостепени ни другостепени суд приликом доношења својих одлука нису имали у виду одредбу члана 170. став 4. КЗ, која прописује да се окривљени неће казнити за наведено дело, ако је између осталог дело извршено у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учинио у намери омаловажавања, а што је био случај у овом поступку. По оцени браниоца, чак и да се догађај одиграо на начин описан у изреци предметне пресуде, у радњама окривљеног не би имало елемената бића кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, јер у тренутку када је предузео телефонски разговор и под претпоставком да је изговорио инкриминисане речи, окривљени није персонификовао приватног тужиоца ББ и није њему директно упутио те речи, већ их је у упутио полицијском службенику са којим је разговарао телефоном.

Одредбом члана 170. став 1. КЗ је прописано да ко увреди другог, казниће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара. Ставом 4. истог члана је прописано да се неће казнити за дело из става 1. до 3. тог члана учинилац, ако је излагање дато у оквиру озбиљне критике у научном, књижевном или уметничком делу, у вршењу службене дужности, новинарског позива, политичке делатности, у одбрани неког права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учинио у намери омаловажавања.

У изреци побијане пресуде Основног суда у Пожаревцу К. бр.532/22 од 23.10.2023. године је наведено да је окривљени АА „дана 15.09.2022. године, у периоду између 15.00 и 16.00 часова, у селу ..., у потесу званом „...“, у стању урачунљивости, у присуству више лица, сведока ВВ и ГГ, увредио приватног тужиоца ББ, тако што је у намери омаловажавања приватног тужиоца, мобилним телефоном док се налазио близу приватног тужиоца, који је вршио сечу и утовар стабала са кп. бр. .. КО ..., позвао полицију и гласно да су приватни тужилац и присутна лица могла да чују, изговорио речи: „Ухватио сам лопова, како ми краду дрва“, при чему је био свестан свог дела и забрањености истог и хтео његово извршење, чиме је извршио кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин, увредио приватног тужиоца ББ, у намери омаловажавања приватног тужиоца, у стању урачунљивости, при чему је био свестан свог дела и забрањености истог и хтео његово извршење, па су по оцени Врховног суда, у изреци пресуде наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радњи извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Имајући у виду да је у изреци пресуде наведено да је окривљени поступао са намером омаловажавања оштећеног, нема услова за примену одредбе члана 170. став 4. КЗ.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић